

SLOVENSKI NAROD

Izjava vsak dan popoldne, izvzemni nedelje in praznike. — Inserati do 30 petih vrst v Din 2, do 100 vrst v Din 2.50, od 100 do 300 vrst v Din 3, večji inserati petih vrst v Din 4. — Popust po dogovoru, inseratni davek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.— za inozemstvo Din 25.— Rokopisi se ne vračajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica 6tev. 6.
Telefon: 31-22, 31-23, 31-24, 31-25 in 31-26

Podružnice: MARIBOR, Strossmayerjeva 3b — NOVO MESTO, Ljubljanska c., telefon št. 26 — CELJE, celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 65; podružnica uprave: Kocenova ul. 2, telefon št. 190 — JESENICE: Ob kolodvoru 101

Poštna braničnica v Ljubljani št. 10.351

Po finančnem uspehu Blumove vlade:

Krvavi nemiri in barikade v Parizu

V pretekli noči so se v predmestju Chilly spopadli „ognjeni križarji“ in komunisti — Večurna bitka na barikadah — Nad 200 ranjenih in šest mrtvih — Veliko razburjenje v vsej javnosti — Izredna seja vlade — Napovedujejo velike notranje politične posledice

PARIZ, 17. marca z. Pariško predmestje Chilly je bilo v pretekli noči pozorišče krvavih nemirov, kakršnih v Parizu v teku zadnjih dveh let ne beležijo. Ves Pariz je danes pod vtisom teh dogodkov, ki ne bodo ostali brez notranje političnih posledic.

Sinoci so bivši »ognjeni križarji«, ki so sedaj organizirani v francoski socialistični stranki, hoteli prirediti v predmestju Chilly, ki predstavlja izrazito delavskega okrožja, neko kinopredstavno. Da bi ta predstava ne imela značaj političnega zborovanja, so bili zbranjeni vsi govorji in so tudi voditelji ognjenih križarjev obljubili, da ne bodo prisostovovali tej prireditvi, ki bi jo politični nasprotniki smatrali za iziranje, če bi se spremeniла v političen zbor. Kljub temu pa je sama napoved te prireditve izvala v vrstah pristaev ljudske fronte, zlasti pa komunistov, veliko razburjenje in so skleniti, da jo za vsako ceno preprečijo.

Pristaši »ognjenih križarjev«, neke vrste francoskih fašistov, ki pa se skrivajo za imenom socialne stranke, so že popoldne zasedli dvorano kina, v kateri se je imela vršiti njihova prireditve, da bi na ta način preprečili, da jim dvorano zasedejo politični nasproti

niki. Komunisti pa so prav tako že popoldne začeli zbirati svoje pristaše, ki so jih pozvali tudi iz sosednih okrajev. Zasedli so okrajno mestno hišo in tam imeli zborovanje na katerem so protestirali proti izivanju »ardečih križarjev«.

Policija je še pravočasno napravila kordon okrog kina, v katerem so bili zbrani »ognjeni križarji« in je vsem drugim zadržala dostop. Ker pa je bilo zadržanje komunistov vedno bolj grozče, so pozvali na pomoč še policijska ojačanja in močne odelke mobilne garde, ki je zasedla vse sosedne ulice in obkolila Rotovški trg, na katerem so zbrali komunisti.

Okrug 20. pa so začeli komunisti prodariti proti zborovališču »ardečih križarjev«. Ko jih je policija skušala ustaviti, so jo začeli obmetavati s kamnenjem in raznimi drugimi predmeti. Nato so začeli komunisti po sosednih ulicah graditi barikade, nakar so otvorili pravcati ogenj na policijo. Razvilo se je puškanje in streljanje, ki je trajalo skoraj do poletja. Še le takrat se je policiji, ki se je morala poslužiti oklopnih avtomobilov in plinski bomb, posrečilo, da je komuniste razpršila in končno vzpostavila mir.

»Rdeči križarji« so bili preko polnoč zaprti v kinu in so jih še le nato v malih skupinah pod močnim policijskim varstvom spravili domov.

Davi je bil objavljen uradni komunikat, ki navaja, da je pri nemirih soveljeno okrog 10.000 komunistov. V bolnice je bilo prepeljanih okrog 200 težje ranjenih. Med ranjenimi je 50 političkih stražnikov. Šest oseb je bilo ubitih, okrog 10 pa se jih v bolnicah boro s smrto. 13 oseb, pri katerih so našli orožje, so zaprli.

Pri spopadih je bil hudo ranjen tudi šef kabineta ministrskega predsednika Bluma. Ko so nastali nemiri, je po nalogu Bluma pohotel na lice mesta, da bi pozval pristaše ljudske fronte k redu, toda komunisti so napadli tudi njega. Dobil je dva strela, enega v desno roko, drugega pa v levo ramo. Morali so ga tako operirati. Njegove rane k sreči niso nevarne in bo kmalu okrevat. Kmalu bi jo bil izkupil tudi sam notranji minister Dornoy, ki je prišel osebno na lice mesta. Ko je videl, da se demonstranti poslužujejo strelskoga orožja, je dal policiji nalog, naj brezobzirno nastopi proti demonstrantom, kar se je tudi zgodilo. Zaradi tega je zavladalo v levicarskih

krogih proti njemu veliko nerazpoloženje in ni izključeno, da bo notranji minister odstopil.

Ves današnji tisk se bavi s temi dogodki ter jih komentira s svojega strankarskopolitičnega stališča. Demokrati so velik odmev v sami ljudski fronti ter da bodo le pospešili njen razpad. Levicarski listi zahtevajo ostre ukrepe proti rušilcem miru, pri čemer mislijo seveda na »ognjeni križarje«. V ljudnih krogih so zelo ogorčeni proti komunistom in jim očitajo, da so namenoma izvali te nemire, da bi tako škodovali vladi. Ministrski predsednik Blum je za danes popoldne sklical izredno sejo vlade, ki bo razpravljala o teh dogodkih in izdala nadaljnje ukrepe.

Kaj pravijo „ognjeni križarji“

Pariz, 17. marca. AA. Havas: Vodstvo francoske socialne stranke je objavilo po snočnih dogodkih naslednje poročilo: »Snočni dogodki so plod skrbne priprave s strani ekstremnih levicarjev, članov »ljudske fronte«. Ali bodo sedaj zmerni republikanci ki so še v ljudski fronti razumlji, kakšna nevarnost grozi sedanju družabnemu redu?«

Politični obzornik

Državno in narodno edinstvo in JRZ

Organizacija JRZ v Beogradu je priredila te dni za svoje člane večerjo v hotelu »Imperial«. Na tej večerji je govoril o politični situaciji minister dr. Behmen. V svojem govoru je izjavil med drugim: Politika eJRZ ni umetna kombinacija, nastala na podlagi strankarsko politične spekulacije, marče je trajna politika. Mi bomo morali izginili in propadli, toda naša politika bo ostala. Ljudstvo je pritočilo obrati prve sodobe politike JRZ, ki je pokazala svojo moč na terenu. Na zastavi JRZ je zapisan najvišji zakon politike JRZ to je narodno in državno edinstvo. S tem je napravila nečo nepošteni trgovini z nacionalizmom in narodnim in državnim edinstvom. Državno in narodno edinstvo je svetinja in ne more in ne sme biti predmet trgovine.«

Ogorčena „Samouprava“

Splitski »Jadranski Dnevnik«, ki ga izdaja bivši ban in sedanji predsednik »Jadranskega Straže dr. Tartaglia, je v poročilu o neki nogometni tekmi v Splitu napisal med drugim: Moštvo Beograjskega sportnega kluba je doseglo že zjutraj v Split, kjer jih je prejela srbska kolonija. Beograjska »Samouprava« glasilo JRZ posveča temu stavku »Jadranskega Dnevnika« notico »Kaj kolonija?« in pravi: »Srbi ne morejo biti in niso kolonija ne v Splitu, ne v Zagrebu. Oni so povsodi v svoji hiši in v svoji državi, prav tako, kakor so tudi Hrvati povsod v Jugoslaviji doma — v Beogradu in Skoplju.«

Šolski nadzorniki in državni suet

Državni svet je v nekem konkretnem slučaju načelno razsodil: »Razrešenje sreskega šolskega nadzornika in njegovega imenovanja za učitelja brez njegovega pristanka je protivno paragrafu 98. zakona o uradnikih iz leta 1931. Ta paragraf se glasi: »Nič ne sme biti brez svojega pristanka postavljen na nižje zvanje in tudi ne v zvanju na nižji položaj od onega, ki ga je imel.« Državni svet pravi v utemeljiti svoje sodbe med drugim: Položaj šolskih nadzornikov se smatra v nekem oziru za političen, ker se s spremembijo režima navadno zamenjavajo ali premeščajo tudi šolski nadzorniki. Po tolmačenju pristojnih šolskih oblasti so šolski nadzorniki učitelji in minister prosvete jih lahko, ako smatra to za potrebno, odstvari in jih ponovno imenuje za učitelje. Bili so slučaji, da sta se dva učitelja v paritetih vzajemno zamenjaval na položaju sreskega šolskega nadzornika. Ta postopek ni v skladu z zakoni, ker je zvanje in položaj sreskega šolskega nadzornika višji od zvanja in položaja učitelja. — Ta razsoda državnega sveta je načelne važnosti. Sklicuje se na to razsodbo, lahko pa našem mnenju zahtevajo reparacije vsi oni učitelji, ki so bili brez vsakega vzroka odstavljeni kot šolski upravitelji.«

Izdajalci domovine

Državno sodišče za zaščito države je obsođalo zaradi zločina vojnih vuhunstva na korist neke tuje države: Egido Goldnerkreuz, zasebnico iz Gorice, jugoslovensko državljanu na 20 let teške ječe Hermana Goldnerkreusa, bivšega trgovca iz Gorice, jugoslovenskega državljanina, na 12 let teške ječe, Frana Gulinu, vpklojenega policijskega pristavnega Mariboru, na 20 let teške ječe in Ivana Družovca, privatenome nameščenca na Bledu, italijanskega državljanina, na 20 let teške ječe. Oče Ivana Družovca, bivši trgovec v Gorici in v Ljubljani je bil po § 280 k. o. oproščen. — Pripominjam, da so vsi obsojeni Slovenci, torej lidi oba Goldnerkreuz, ki imata samo židovsko ime. Goldnerkreuz sta živeli stalno na Bledu, kjer sta imela pod postajo malo vilo. Sam je nas, da je med Slovenci izdajalceki vuhunilo za neko tujo državo! —

Še o Tehnični uniji

Svoječasno smo poročali o aferi takozvane Tehnične unije v Zagrebu in o Miljanu Danici, preje Diamantsteinu, ki igra v tej afere glavno vlogo. Sedaj čitamo v reviji »Vox Européennes« tole: »Pred kratkim je bilo dogранo, kakšno igro je hotel igrati Danici Diamantstein. Iz dopisa zionistične organizacije Novi Sad je razvidno, da je Diamantstein iz večjim številom židovskih emigrantov iz Nemčije sklenil pogodbo, da jim bo njihove v Nemčiji se nahajajoče kapitale spravil v Jugoslavijo. To bi se naj izvršilo na ta način, da bi se pri izvozu nemškega blaga v Jugoslavijo zaračunali nižji pri izvozu jugoslovenskih proizvodov v Nemčijo pa višji zneski, kakor bi znašala dejanska vrednost blaga. Diferenca med efektivno vrednostjo in zaračunanimi zneski bi se naj po posredovanju Tehnične unije plačalo na bančni kontu in se nato vrednila posameznim židovskim emigrantom. Dejanek pa se je ta denar stekel večinoma v žep Diamantsteinov. Tehnična unija je po teh razkritijih teško kompromitirana in posamezniki zagrebških gospodarskih krogov proti tej nemški ustanovi so se izkazali kot popolnoma utemeljeni. — O tej aferi je v zadnjem času sundijoči tisto postal. Kdo ve, v čigrem interesu je zoper, da se o Tehnični uniji v Zagrebu že nekaj tednov tako gnede?«

Sir Austen Chamberlain umrl

LONDON, 17. marca. r. Včeraj po popoldne je preminul po daljsem bohanju znani angleški državnik sir Austen Chamberlain.

*

Sir John Austen Chamberlain je bil rojen 16. oktobra 1863 v Birminghamu kot sin tamomejega župana in tovarnarja ter pozno-sega državnika Josipa. Studije je končal na nemških univerzah. I. 1892 je prišel v spodnjo zbornico in je bil od 1895 do 1900 civilni lord admiralitete, od 1900 do 1902 državni podpredstavnik v finančnem ministervu, 1902–1903 generalni poštni ravnatelj. Obenem s konservativno stranko je nato izstopil iz kabinetna in je deloval za boljši položaj dominionov, da bi na ta način utrdil državo. I. 1915 je vstopil v vlado kot državni tajnik za Indijo. Po neščernem bojnom pobodu v Mezopotamiji se je na moral i. 1917 umaknil. Kot naslednik Bonarja Lawa je bil 1919–1921 finančni minister in od 1921 dalje vodja unionske stranke. Od 1921–1922 je bil vodja državnega pečata in predsednik spodnje zbornice. V konservativni Baldivskevi vladi je od novembra 1924 vodil angleško zunanjo politiko, ki se je začela živahnego zanimali za ureditev kontinentalnih vprašanj. V politiki je igral najvidnejšo

vlogo. Zaradi svojih mirovnih prizadevanj je dobil 1. 1926 Nobelovo nagrado. Pozneje se je zaradi visoke starosti umaknil iz političnega življenja vendar se so v kočljivih in važnih problemih še vedno posluževali njegovih bogatih izkušenj.

11

LONDON, 17. marca. AA. Havas: V spodnji zbornici je vest o Chamberlainovi smrti izvala splošno žalost. Vse stranke so cenile tega velikega državnika. Vsi voditelji vseh strank so takoj krajsih govoril izrazili vse spoštovanje pokojniku in sožalje njegovim sorodnikom. Lloyd George je izjavil: Austen Chamberlain je bil eden izmed najčastitljivejših in najbolj poštenih ljudi, ki sem jih kujal srečal.«

Njegov nečak minister Neville Chamberlain je takoj zapustil sejo spodnje zbornice in odšel v hišo svojega mrtvega strica. Sedanji zunanjji minister Anthony Eden je bil osebni tajnik pokojnega zunanjega ministra Austena Chamberlaina. LONDON, 17. marca. AA. Havas: V zunanjem ministeru Eden je sklenil, da bo nočojo govoril po radiu o pokojnem sru Austenu Chamberlainu. Danes popoldne bo v spodnji zbornici govoril o pokojnem najprej predsednik vlade Baldwin, nato pa se voditelja predsednika dr. Kramer zahtevali od predsednika pojasnila, kako to, da so smeli poročilo manjšine objaviti beograjski listi,

Proračunska razprava v senatu

Beograd, 17. marca. p. V senatu se je danes pričela proračunska razprava. Pred pričetkom razprave je predsednik senata dr. Mažuranić odgovoril na protest senatorja Ljubljančica, zakaj listi niso smeli objaviti poročilo o sejah finančnega odbora senata. Predsednik senata je izjavil, da so bile te seje tajne in jim niso prisotovale niti stenografi. Zato tudi listom niso bila izdana obširnejša poročila. Kar pa se te poročila o razpravi v senatu, bo stopil v stike s predsednikom vlade in izposloval, da se bo cenzura omilila.

Nato je senat prešel na dnevni red. Poročilo večne finančnega odbora je predstavil senator Smodej, poročilo manjšine pa je podal senator dr. Nemeč. Pri tej priluki je senator dr. Kramer zahteval od predsednika pojasnila, kako to, da so smeli poročilo manjšine objaviti beograjski listi,

Zatem je povzel besedo finančni minister Dušan Letica, ki je ponovil svoj že v skupščini podani ekspose o finančni in gospodarski politiki vlade.

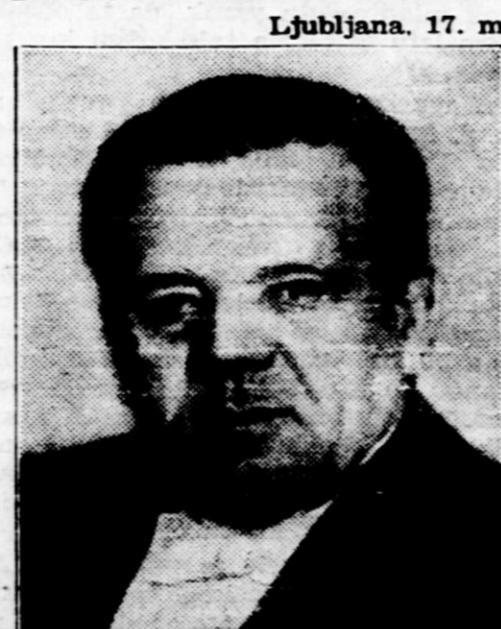
V debati sta nato govorila senatorja Dragoslav Djordjević in Tomašić. Seja ob urki to poročamo, še traja.

Skupščina gre na počitnice

Beograd, 17. marca. p. Narodna skupščina je danes začela razpravo o zakonu o pooblaščenih inženjerjih. Razprava bo končana najbrež že danes. Jutri bo v skupščini interpelacijski dan. Obenem bodo razpravljali o nekaterih prošnjah in pritožbah, naktar bo skupščina poslana na velikomno počitnice.

Gost v naši drami

Ljubljana, 17. marca

G. Mihajlo Marković, član zagrebškega gledališča bo gostoval drevi v drami. Igral bo glavno moško vlogo v Nuščevi komediji »Dr. S.«, katero je žel v Zagrebu največji uspeh. V tej vlogi bo gostoval tudi v Beogradu in Brnu. Naše občinstvo bo gotovo zanimalo gostovanje tega sirom na še državne popularnega karakternega igralca. Predstava je izven abonmana.

Borzna poročila

CURIH, 17. marca. Beograd 10.— Pariz 20.16, London 21.45, New York 439.— Bruselj 73.95, Milan 23.08, Amsterdam 239.90,

Mešanica krvi in jezikov na Komni

Malo o Židih in Nemcih, malo o Anglezih, drugo pa o tem in onem

Ljubljana, 17. marca
Francelj pravi, da se bo pritožil in da mu bo pomagal še volonter, ki je itak vjen strajkati. Protestira zoper svoj portret, češ, da sam ni tako majhen in da tudi tako velikega nahrabrnika ni imel, ko je meril serpentine na Komno. Pa naj se pritoži, saj itak ne bo nič zaledlo. ... In Še nekaj mu ni prav. Namreč tisto namigavanje na nosove. Francelj pravi, da niso vsi razumeli in da bi bilo treba povedati to reč drugače. Nosovi so nosovi in kdo naj razume, ali so bili mišljeni kriji ali ravni, dolgi ali kratki. Madonca... S Francetom je kriz, vse mu moraš razložiti in pokazati na dilani, pa mu še ni prav.

V domu na Komni je nam takoj močno zadišalo po zagrebški Ilici. Če bo Francelj zopet protestiral, da mu to dišanje ni jasno, bomo pa njega naprosili, naj opisuje vtiče bolj točno in razumljivo. Zala Fani je nas razdelila ne morda po nosovih, temveč po splošni zumanosti. Malo morda tudi po ognju ali pepelu v očeh. Francelj je imel premotne oči in zato je moral na skupno ležišče. Tam lahko po mili volji smrčiš in nobene skomine ti niti ne pomašajo. Če te dregne sosed pod rebra, se obrneš in smrčiš naprej, dokler sosed ne obupa in zasmrči še sam. Mene so dodelili deviškemu Florjančku, da sva bila dva v eni sobi. Vesel sem ga bil, on mene tudi, pa je bilo vse dobro. Volonter je pa dobil tako čudno posteljo, da vse noči nismo vedeli, kje prav za prav prenočuje. Ce si ga iskal na njegovi stevilki, je bil postela prazna, če pa pogledal v drugo sobo, ga tudi ni bilo. Čepel je kvečejem pod posteljo ali pa za zaveso na oknu... V visokih zračnih plasteh utripile sreč hitreje in tudi dha človek lažje. Volonter je dhal taku lahko, da se zavesa na oknu ni prav nič majala... Ker sem mu obljubil nekaj zamolčati, naj ostane pri obljubi in treh pikah.

V obednicu so mize razdeljene po narodnostih, malo po tudi po rasah. Kadar je gostov mnogo, se tudi nekoliko pomešajo med seboj in če nimam pravega posluha za jezik, ne veš, katera narodnost ima vedenje, nemški in spanski emigranti, ali Slovenci, ki ne znajo ntkjer in nikoli bili gospodarji na svoji zemlji. Saharo smo

mimogrede že omenili. To je kotiček pri peči, kjer je vročina prehuda, da bi se gestje delili po krvi ali jeziku. Tu je vse posamešano, vse krizem kramem, besedo ima pa vedno učitelj Jože, tisti, ki živi skromno od pluženja, plužnih zavojev in izletov po belih poljanah. Že od novembra se trudi v potu svojega obrazu in dopoveduje svojim učencem in učenkam, da sneg ni parket. Radi ga imajo vse, boje se ga pa tudi, ker je zelo strog. Čez dan pozna samo šolo, zverč na tudi šalo. V Sahari so ga ovekovečili na steni s pipo v ustih. Razen

Georges Ohnet:

ZADNJA LJUBEZEN

Roman

— Zakaj se pa potem takem ne vrne v vaš dom? Glejte, grofica, zdaj sva prišla tako daleč, da je potrebna čista resnica. Sami veste, da sem poštnejak. Mojo častno besedo imate, da ne bom nikomur črnih niti besedice o tem, kar bova tu govorila. Vem že dovolj, da bi na hotel izvedeti vsega. Če se je Lucie tako hitro poslovila od vas, je morala imeti tehtem razlog za svoj korak. Prav kar ste dejali, da jo imate radi, da jo visoko cenite. Torej ni storila ničesar, kar bi si mogla pred vami očitati. Kdo je torej tu krivek? Logično vi ali vaš mož. Vaša krivda je izključena... Ostane to rejt...

Ta zaključek je pognal Mini vso kri v glavo. Izpustila je roko mladega moža in vzlaknila:

— Paul!

Solze so ji pritekle iz oči in srce se ji je skrčilo v stini bolesti. Ko se je nekoliko pomirila, je dejala:

— Ne jaz, ne on, midva si nimava kaj očitati, svojo globoko nevrečo prenašava z enakim pogudem. Lucie sama je vam povedala, da se ne misli vrniti, razen če bi...

In zasmajala se je. Njen smeh je pričal, da ji sem stara. Armand je pa mlad. Moje življenje je

67 sreča krvavi.

— Razen če bi jaz izginala... Ovira sem sreči dveh bitij, ki ju ljubim in ki trpita po krvicu. Morda mi bo bog izkazal milost, ki ga prosim za njo vsak dan, da me pakokle k sebi. Tako bi se vse lepo uredilo... Kar se tiče vas, dragi moj, nikar ne mislite na svoje težave. Gotovo bo kmalu vse pozabljeno, kar vas tare. Bodite prizanesljivi tistim, ki ne bodo nikoli pozabili.

Armand je postal sram pred to plemenito ženo, ki je tako junaško nosila svoje breme. Gojil je samo eno željo: zagotoviti jo, da bo zaupano mu tajno zvestvo čuval. To je bilo edino zadoščenje, ki ga je mogel dati.

— Hvala vam za izkazano zaupanje. Naj se zgodijo karkoli, z meni vedno lahko računate.

Te besede so bile mišljene iskreno. Baron je čutil potrebo izraziti grofici svoje občudovanje. Zato jo je prijel za roke in dejal:

— Ne morem vam niti povedati koliko dobrote in plemenitosti govoriti iz vas. Prišel sem k vam s slabimi nameni, odhajam pa pomirjen in potolaten. To je vaš vpliv. Ah, če je človek tako srečen, da ga ljubi žena kakršna ste vi, kako neki more...

Grofica ga je prekinila, rekoč:

— Ne obsojajte, prijatelj, če jaz odpuščam. Srce hodi svoja skravnostna pota. Roža, ki se je razvela na drugem steblu, počasi uvene in odpade. Prav tako je z ljubezni. Srečni so tisti, ki njih obojestranska ljubezen ugaša istodobno. Jaz

polnih gr. »Tachamba-fic. To je nameč smučarski pozdrav na Komni. Naš Beno Gregorčič niti sam ne ve, kje vse delajo zanj njegovi prijatelji. Radost je ajala odhajaččemu z obraza, obenem mu je pa bilo težko, da mora ža na pot. In hitel je obljubljati, da pride prihodnje leto zopet in da pripelje s seboj še svete prijatelje. Nemčev prihaja na Komno vedno več in če bo še ozračje nekoliko čistejše, bodo hedili še raje. Grof Boby je ostal brez rojaka, toda ne sam. Bil je že kar doma, tako se mu je priskupila Komna. Mlad je še, vroča kri mu polje po žlah. Kdo bi mu zameril, če malo pokramja in pokonetira magari tudi zoper rascno teorijo.

Se dva Angleza smo sledili, da je bila mešanica narodnosti popolnejša. 2 brata, po duhu in telesu pristna sinova svetovnega imperija. Cudni so ti Anglezi, naša dva sta bila še posebno čudna. Spodnji del telesa se jima je premaknil nekako drugače kakor zgornji, da se je volonter takoj oglašil, da se bo, kaj bo drugo jutro, če jo mahnejo na smuko samo njune noge, vse drugo pa ostane doma. Prvi hip sta se ozirala nekam plaho po obedinici, toda kmalu je legla na njuna lica zopet prava angleška flaga. Zanimala sta se, če je med gošti kdo več angleščina, da bi se preveč ne dolgočasila. Bilo jih je celo več in kmalu sta tudi Angleza prijetno kramljala. Za predveč zadnjega dne smo pripravljali domačo zabavo. Gospa Fani je pobara Angleza, če bi hoteli po svoje pomagati, da bi bili vsi židane volje. Deviški Florjanček bi bil rad imel enega za svoj nastop Pat in Patachona, pa si ne prav upal stopiti kar naravnost k njima. Pomačal si je za silo z dolginom Bohinjecem.

Angleza sta zaupala gospoj Fani, da krajje sicer nimata s seboj, ker je tudi doma nista pustila, da bi pa morda šlo pod pritiskom vinskih hlapov. Dejala sta, da si ga bosta prvočila kar cel liter čeprav ga nista vajena. Tako sta tudi storila in še skuhati sta ga dala, da je boli gladko in mehko tekel po grlu. Potem je pa šlo in še kako. Kdor je videl naša Angleza, ko sta prišla in potem ko sta se pod blagodejnim vplivom kuhanega vina razmazala, bi ne bil verjel, da ju ni nekdo skrivljal. J. Z.

Umetniki pred sodnikom

Kako je slikar G. prodal sliko slikarja M. knezoškošku dr. Rožmanu

Ljubljana, 17. marca

V Ljubljani je še nekaj ljudi, ki kupujejo slike naših umetnikov. Ako bi znali naši umetniki tako spremno tudi prodajati, kakor slikarji in risarji, bi se jim morda bolje godilo. Res pa je, da ne moremo zahlevati od umetnikov, da bi bil dober trgovec in dober umetnik obenem. Gre za dve spremnosti in sposobnosti, ki običajno dista radi v družbeni. Pa tudi ljudje so tako navajeni, da raje kupujejo od posredovalcev, ki znajo s primerno vladljivostjo, zgornovo stoj in prikriti vsišljivostjo prodati. Sistem je pač tak. Med producentom in konzumentom je danes vrsta posredovalcev, ki žive bolje, kakor producent in konzument. Prebrisan prekupevalec, še uspe, da spravi umetnino v denar, slabje občlenjena umetnika, ki pride s sliko in potrka na vrata ter se ne zna niti predstaviti niti ne najde v nerodnosti in v svojem poklicem ponosu prizoričnih besed za svoje delo, pa ljudje z mimo vestjo kaj hitro odprijevajo. Tako je danes med našimi umetniki in ljubitelji umetnin, ki imajo denar, že precej posredovalcev.

Tak posredovalcev je tudi umetnički slikar G., ki živi zdaj v Mariboru. V občutju je bilo napisano, da je umetnički slikar. Sicer še ni razstavil svojih del v Jakopičevem paviljonu ter tudi v krogu ljubljanskih slikarjev in bohemov nji znau kot umetnik, kar bo držalo, kajti kako bi bil umetnik, ako mu gredo kupujejo z umetninama takoj gladko od rok. Občljonica mu je očitala, da je osleparji ljubljanskega slikarja M.

Ljubljanski knezoškoš je velik dobrotnik naših umetnikov. Kupuje umetnike. Rzko vse ne bo, ker ga je občljonica sestreljila. Marija B., ki je nekemu posestniku iz okolice Kamnika, pri katerem je svojih slikarjev, ukrajad 2000 Din. Sodnik je menil, da je vse to zelo lepo, toda zarečenega kruha človeku največ poje.

Marija je priznala, da je poznala razmerje v hiši in vedela, kje ima gospodarski skrit denar. Splažila se je v hišo, ko ni bilo nikogar doma, in vzel dva jurja. Jevet stotakov je pa pustila v predaju. Sodnik je sklepal po tem, da je nekako še na pol potenca.

Paznik je razgrnil na mizi zaplenjene predmete, ki so jih našli na stanovanju oboževalcev, še uspe, da spravi Marija B., ki je nekemu posestniku iz okolice Kamnika, pri katerem je svojih slikarjev, ukrajad 2000 Din. Sodnik je menil, da je vse to zelo lepo, toda zarečenega kruha človeku največ poje.

Marija je priznala, da je poznala razmerje v hiši in vedela, kje ima gospodarski skrit denar. Splažila se je v hišo, ko ni bilo nikogar doma, in vzel dva jurja. Jevet stotakov je pa pustila v predaju. Sodnik je sklepal po tem, da je nekako še na pol potenca.

Kaj imate otroka?

— Ne, gospod sodnik, ampak moj fant ima enega nezakonskega. Hotela sem se poročiti, pa sem nakupila tudi za otroka.

— Da, da, kar lepo gnezdeče ste si spletli z ukradenim blagom!

Gospodar je kaj rad prevzel balo, ki mu je Marija tudi rada odstopila, saj je vedel, da oslanka ne bo dobil nikoli. Februarju ga je sodnik v sodbi priznal. Kazen 2 mesecov strogega zapora je Marija sprejela, katera pa je odsejela že v preiskovalnem zaporu. Morala se bo opraviti poštenega dela in precej časa gospodarja, da bi se spetila novo gnezdeče s pošteno pridobljenim denarjem.

NJENI DOKTORJI

— Ančka, ali je bil vaš ženin tisti, ki je vas snoti v večji poljuboval?

— Najbrž, gospa.

— Kaj? Torej niti točno ne veste?

— Seveda, ker je bilo tema kakor v kojem rogu.

NAJBRŽ

— Nič, niti nekaj, ki je vse snoti v večji poljuboval.

— Od vsega srca.

— Vidiš, kako nesrečen je.

NIČ

— Ni se smilil same sebi, smilil se jí je samo on.

Vstopila sta v salon. Grof je vstal in jima stopil naproti. Videc njuna mirna in nasmejana obrazca se je tudi sam otrezel svoje mračnosti.

— Paul odhaja in rad bi se poslovil. — je dejala grofica.

— Malo ostra sva bila prav kar, — je dejala baron dobrodošno. — Toda med nama dvema se ne sme jemati tako resno. Saj nisi hud name?

— Ne!

— Spremiva ga do vrat, — je dejala Mina.

Armand je vstal molče kakor človek, ki mu je

konečno, njegovo je pa še vedno v cvetu. Jaz sem vela roža, ki ji ne preostaja drugo, nego izginiti. On je drevo, polno zelenja in svežosti, ki lahko še cvete. Od tod izvira vse najina nesreča.

In seme je priponnila:

— Toda prosim vas, da mi oprostite, mnogo sem razmišljala o teh stvarih v prečutnih nočeh.

Rada bi vam dober svet. Ce se mislite oženiti, oženite se z mlajšo ženo, zlasti pa ne ljubite je preveč in vsaj ne kažite ji svoje ljubezni, kajti človek se hitro privadi svoji sreči... — Ko je pa počasno izgubi, je to zanj smrtni udarec.

Prišla sta do gradu in skozi odprto okno sta zagnala v salon Armand. Sedel je še vedno na istem mestu, široko odprtih in nekam v deljavu uprilih oči.

— Pojdite in stisnite mu roko, — je dejala Mina.

— Od vsega srca.

— Vidiš, kako nesrečen je.

NIČ

— Ni se smilil same sebi, smilil se jí je samo on.

Vstopila sta v salon. Grof je vstal in jima stopil naproti. Videc njuna mirna in nasmejana obrazca se je tudi sam otrezel svoje mračnosti.

— Paul odhaja in rad bi se poslovil. — je dejala grofica.

— Malo ostra sva bila prav kar, — je dejala baron dobrodošno. — Toda med nama dvema se ne sme jemati tako resno. Saj nisi hud name?

— Ne!

— Spremiva ga do vrat, — je dejala Mina.

Armand je vstal molče kakor človek, ki mu je

Dvotirna železnica

v Sibiriji

V štirih letih so položili Rusi 3400 km tračnic in zgradili več tisoč mostov

Sibirski železnica, prometna žila, ki bi lahko rekel hrbitna ruske moći, dobi najbrž še letos drug tir. Večji del drugega tira je že dograjen, ostalo je samo še 72